

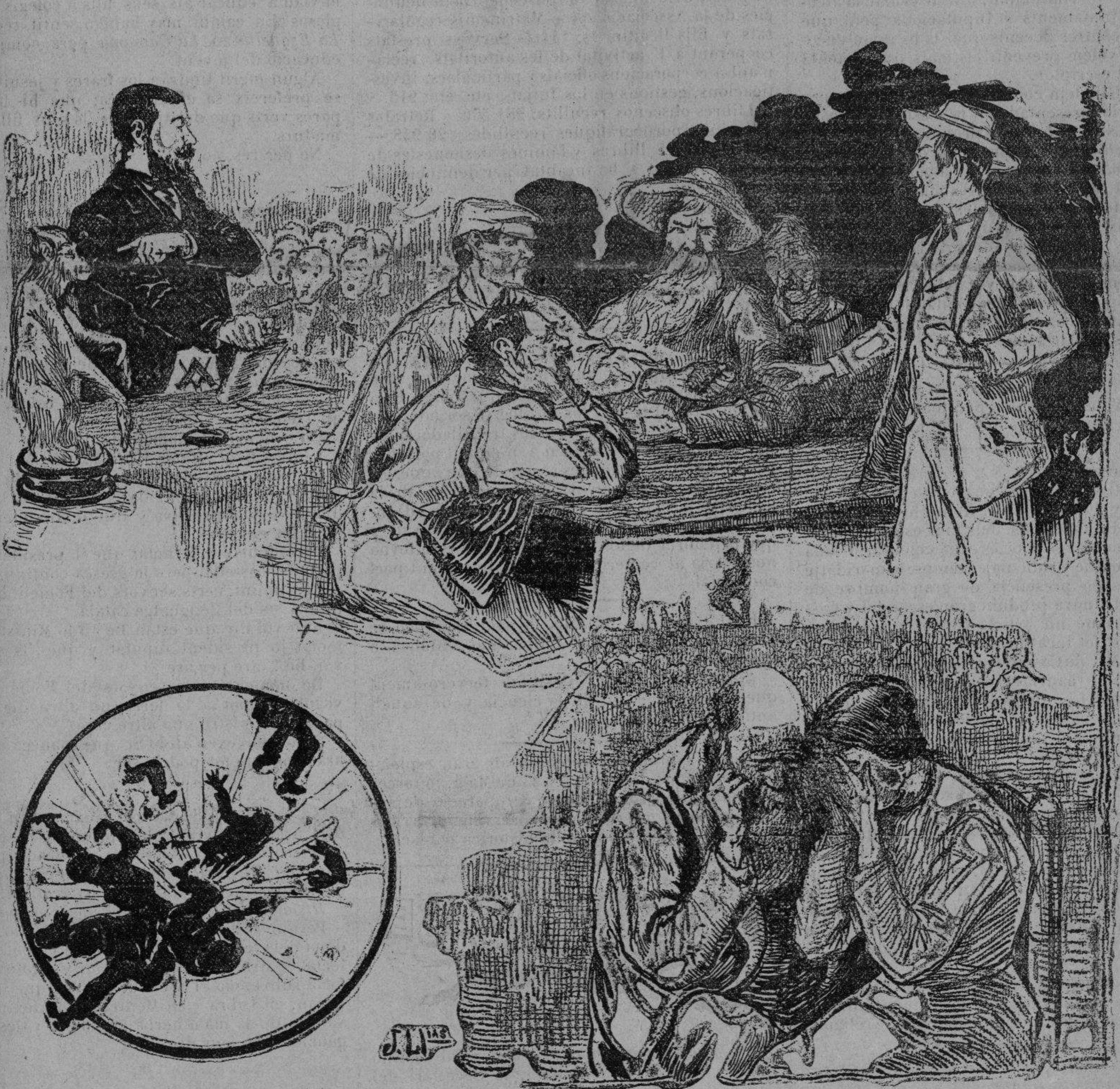
Setmanari humorístich, popular y catalá de bona mena,
DESLLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH.

SORTIRA CADA DIVENDRES

Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demás llochs de venda de periódichs.
Encàrrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, baixos.
Número solt, 5 céntims.---Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: Text: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Perjura, (poesia) per *J. Mistos de Mollet*.—Conferencia nocturna, per *A. Rob*.—Parodia, (poesia) per *Manel Benet*.—Un casament fi de sigle, per *Moll*.—Cantars bilingües, per *H. Maricel*.—Don Ré, per *Antonet de cal Marrete*.—Carta de fora, per *J. V., Pure*.—A la vora del foch.—Trenca-closcas.—Correspondencia.

VISCA LA LLIBERTAT D' ENSENYANSA

Del ou al sou, del sou al bou y del bou á la forca.

A Sant Jaume de Galicia s'ha inaugurat un circol catòlic d'obers de «la Sagrada Família». Lo Secretari D. Alfred Brañas llegí una memoria exposant la historia dels circols d'obers y la seva importancia en los actuals temps.

Mr. Bonzon ha publicat un llibre titolat: *Le crime et l'école* que diu entre altres coses lo següent:

Paris veurá aviat igualarse los fills naturals ab los legítims. En 1891 ne nasqueren 44.203 legítims y 16.482 naturals, dels quals 2.802 solsa-ment foren reconeguts

De 100 noys criminals casi no s'en trovan dos que hagin anat á cap escola catòlica. Entre 'ls noys detinguts á la *Petite-Roquette* á petició dels seus pares per desobedients é incorregibles, de cent, 11 pertanyian á escoles catòliques y 87 á escoles laiques.

De proposit hem pres aquets datos de la obra d'un autor anti-clerical, pero que 's preocupa de la influencia que la moderna ensenyansa exerceix en la criminalitat, á fi de cridar la atenció dels Ajuntaments y Diputacions pera que vigilin los centres docents que 'ls hi están encomenats, si volém prevenir els mals que lamenta l'esmentat escriptor.

Per açó felicitem coralment al Sr. Espinós per la proposició presentada en la sessió prop passada de nostre Diputació provincial. Es verament vergonyós que la protecció oficial s'estenguí en forma de subvencions á certes societats que baix la capa d'un progrés mal entés, lo que fan es treurer al alumno les conviccions que pot ser may tant com avuy li son necessaries, posantlo en los despenyaders de l'anarquia.

Are que tenim les mans á la massa:

¿Perqué no parlar clar y catalá.

Podria algú dirnos quina ventatja reporta als obrers lo Ateneo obrer de Gracia y el del carrer dels Tallers de Barcelona?

¿Perqué tenen de sostenirse les escoles d'artesans de Valencia, ahon per tots los medis se procura arrabassar la fé dels que hi concorren?

La setmana passada 's parlava á Paris d'un desafió entre 'l conegut publicista Mr. Paul de Cassagnac y 'l gendre de 'n Rothschild, lo juheu Ephrussi. El motiu es dels mes estranys. A 'n aquest degenerat se li ocorregué celebrar d'una manera solemne y ridicula ensemps, lo maridatge del seu gós en presencia de gran nombre de convidats. La nova produhí gran escándol y Cassagnac escrigué un article violent y sarcástich sobre aquest fet incalificable.

Diu que Mr. de Cassagnac, acatant les lleys de l'Esglesia, no hauria acceptat lo desafió si lo seu adversari fós un home... més com que 's tracta d'un exemplar curiós, de la zoología, creu que no resa ab l'excomunió fulminada contra 'ls duelistes.

Nosaltres proposem que en lloch del floret que tan bé maneja En Cassagnac hi comparegui ab una escombra, ja n'hi ha prou.

Per lo demés, es curiós, si no fós indigne les idees que professan d'un quan temps á n' aquesta part les sangoneres d'Israel, sobre 'l matrimoni. Un juheu, Mr. Naquet, fou l'autor de la ley sobre 'l divorci que enderroca lo matrimoni y la base moral de la familia. Are un correligionari seu equipara aquest acte á un de tants de la vida animal.

Ni buscada exprés, podia trovarse una comparació tan gráfica del *matrimoni civil* quan l'home y la dona no estan units pel vincle religiós.

Grat sia á Deu, per lo que toca á nostra terra aquest *concubinatje legal* com l'ha anomenat un virtuós Prelat, no pren carta de naturalesa com era de temer, puig dels 2605 matrimonis que

desde 1.er de Octubre de 1895 fins al 30 de Septiembre de 1896 s'han verificat á Barcelona, quatre tan sols han dexat de celebrarse canònicament; tres en el districte de l'Hospital y un en el de Llotja.

Mgr. Massot, Bisbe espanyol á China, ha sigut condecorat pel govern francés ab lo titol d'Oficial d'la Legió d'Honor.

L'Associació de Pares de Familia de Barcelona ha prestat desde 1.er de Janer fins al 31 de Diciembre de 1896 los següents serveys, qual importancia no escaparà á ningú:

Noys rescatades de la mala vida y enviades á llurs families: 190.—Id. entrades en Asilos Benéfichs á petició d'elles matexes: 260.—Id. colocades com minyones de servey ú operaries: 64.—Amparades per evitar la seva perdició y enviades á llur casa: 177.—Id. colocades en Asilos Benéfichs: 115.—Id. colocades de minyones de servey ú operaries: 81.—Menores de 12 anys amparades despres de corrupudes: 46.—Pár-vuls recullits y amparats: 113.—Total de apartats del vici: 1046.

Denuncies de corrupció de menors: 92.—Id de mancebies clandestines: 50.—Id per infraccions d'higiene especial: 127.—Id contra actes públichs d'immoralitat: 186.—Id. y detenció per blasfemia ú altre escándol públich: 611.—Total de denuncies: 1066.

Families socorregudes ab almoynes ó colocades per salvashi la sua honra en perill: 137.—Cases de prostitució tancades á consecuencia de denuncies de la Associació: 14.—Matrimonis regularisats y fills llegitimats: 144.—Serveys prestats cooperant á l'activitat de les autoritats, reclamant á corporacions oficials y particulars, investigacions, gestions en los Juljats, etc. etc: 915.

Llibres obscenos recullits: 281.570.—Retratos y lámines pornográfiques recullides: 28.948.—Total: 310.518 llibres y lámines deshonestes de que l'autoritat s'ha incautat per denuncies de l'Associació.

¡Bon valdeol!

L'Obra de Bones Lectures ha editat durant l'any que acaba de terminar 614.000 exemplars de la Fulla Dominical que cada dia té mes aceptacio.

La huelga dels cargadors de Hambourg está prop de terminarse de la mateixa manera com solen acabar aquesta classe de qüestions. Es á dir, tornant al treball los qui logrin ser admesos ja que son en gran nombre los treballadors italians é inglesos que anaren á 'n aquell port per substituir als huelguistes, cosa de que aquestos se quexan amargament, puix contavan ab la promesa formal dels comités socialistes d'Inglaterra que se 'ls sostindria á peu y á cavall y que cap obrer inglés se prestaria á fer la feyna necessaria al comerç d'aquell important port comercial.

Hem llegit que 'ls Fills de sant Domingo se proposan establir una Universitat catòlica á Cervera

Aplaudim la idea y desitjém fervoro-ament que 's realisi per be de la ciencia y de aquell antich centre docent.

Alcalá 's prepara á celebrar ab gran esplendor durant los dies 21, 22 y 23 de Maig, lo tercer centenari de la miraculosa recuperació de les 24 Sagrades Formes que 's conservan incorruptes, fa tres segles en aquella histórica població.

Diu en els diaris que el Sr. Gomez del Castillo que es, per si no ho sabian, lo Secretari del Ajuntament barceloní, (ay dispensin, volia dir de Barcelona) se n' es anat á Madrid per activar assumptos de importancia per nosaltres, no per

ells, y que mes endevant, segons lo resultat de sa important visita, hi anirà una comissió ab tota regla, potser ab municipals de gala y tot. No se sap, perque no ho diuen les cròniques, si la posició d'aquestes comissions serà caminar drets ó un xich acotats; lo únich que se sap es que aquestos viatges ens costan molts cuartos, perque naturalment, no anirán els nostres representats á fondes de sisos, y després, també s'ha de dur quelcom al butxacó per untar engranatxes y demés que 's puga ocorre; Deu nos guardi d'un imprevist

Atrement, podran quan hi sigan demanar també parer al Centro, com si diguessem la buidellada, sobres la mena de paper mes apropiat per us reservat y si la guardia municipal, per purgarse, deu usar aygua de Rubinat ó magnesia efervescent

Ab, senyors regidors, no us descuydeu del *acento* y no parléu de la *Rambla*, ó si no, desseguit vos conexerán y fóra llástima perque ab los papers que vos fan fer, el ser catala resulta deslluïdot.

Vaja, alante, bon viatge y abriguevos be.

Diu *La Camama*:

«¿Qué queda de tot lo programa de la Restauració? La tolerancia religiosa (convertida) en la preponderancia descarada dels frares y jesuites»

¿Qué entén per *tolerancia* aquest home? ¿La del any 35?

Sabem de molts pares, fins descreguts, que envian á educar als seus fills á colegis de religiosos. En cambi may habém sentit recomanar *La Esquella* ni *La Camama* pera completar la educació del jovent.

Algún mérit tindrán los frares y jesuites quan se prefereix sa ensenyansa; que hi ha molts pares vorts que desitjan que 'ls seus fills surtin madurs.

No per res, no.

..

Una escena en lo Foment del Treball Nacional de Barcelona. L'Escenari: una sala *cursi* d'un edifici veit; concurreucia, varies persones y ademés alguns advocats sense plets, alguns metges sense malalts, y una munió de gent que flayra 'l diner, y gasta *oratoria*, y *pide* la *palabra* per contes de la gent treballadora, dels industrials de debó que 's guanyan la vida sense ser diputats ni convidar al Ministre. Presideix un Sr. D. Gonzalez *Gonzalez* (així hauria de dirse) que per conta de Gonzalez se diu un nom catalá per tots quatre costats.

Un concurrent: demano la paraula.

Lo president: *Hable V en castellano*.

Lo concurrent s'enfada y reclama son dret.

Lo President s'enfada, s'escusa en la Junta directiva y consultiva y diu textualment: *ESTO NO PUEDE PAS SER*

Lo concurrent fa notar que 'l president no hi parla en castellá; pero la gresca continua.

Reasumint; certs senyors del Foment han prohibit l'us del llenguatge catalá.

Axó vol dir que están be ab lo Ministre, que tenen lo president diputat y que 'ls aranzels van bé... are per are.

De moment certs senyors del Foment s'han vegut 'l amor á la terra; un altre dia podran pagar al Ministre una altre cosa.

Si no renyexen ab lo Sr. que manega axó dels aranzels que tot podria ser

..

En l'Ateneu de Madrid comensarán lo mes de febrer prop vinent les ensenyanses següents: *Literatura contemporánea* explicada per una descocada *Historia de les relacions internacionals d'Espanya* per un *autónomo separatista*.

Historia politica dels Papas per un impio.

Perque resultin aquests *vice versas* lo Govern dona dels fondos del Ministeri de Foment, recolectats entre 'ls pares espanyols y catòlichs, una forta subvenció al Ateneu, dexant que la Pardo Bazan, en Labra y en Montero Rios dexin la llevadura de la mala herba en lo cor y les intelligencies dels seus dexebles

La masoneria impera altre volta en la Patria de Garcia Moreno

Un religiós del Sagrat Cor, escriu desde Quito,

...ant pormenors sobre la persecució religiosa del govern del Ecuador. Diu que un publicista ...ich, lo Sr. Vivar, fou condemnat a mort y ...cellat després de haverli arrancat tots los dits ... la mà y que aquestes mostres de crueldat s' ... reproduhit diverses vegades.
Oh la fraternitat y l' humanitat masòniques!

**

Suposém que ja 's déu estar acavant el *pastel* de la Companyia de tranvies inglesos. Recomaném a la caritat de nostre arcalde regidors les dues centes families de cotxeros, establers, etc. etc., que 's quedarán a la miseria. Recomaném també a la *hidalguia y caballero-idad y hospitalidad de nuestro Excmo Ayuntamiento* que 's prepare una rebuda digna als em- pats inglesos que vingan a substituir als po- cets d'aquí; si pot é-ser que hi hagi algun tech, millor, y fins se podria axecar una arcada de paper retallat a la porta de la Pau.

Posats a recomanar tant se valdrá que reco- maném també de pas a la consecucia del nos- tre (*) municipi que, si te de fer neteja ó econo- mia en les brigades municipals, primer tregui als fills de Barcelona, després als fills de Cata- lunya, y si no te altre remey, finalment pot to- rar als forasters y recomanats de la femta po- litica.

Are es la moda, los pares afartan als fills de *matule* y matan de gana als llegendims. *Vivir para ser que deya aquell.*

**

Alerta barretinayres. Pel número vinent vos preparém una noticia referent a n' aquell paperot del n.º 400 qu' en diuen el *Diluvio*.

Quina barra els que 'l compran!

**

Atrement, vetaquí que un company nostre molt de bé, tenia un negoci començat; y vetaquí que a n' el *clavagueró* li començá a passar pel meló de reventarlo y, au, vinga dirne pestes, vinga *il·lustrar* la opinió pública, como se diu ara, en contra d' aquell negoci d' aquest honrat ciutadà.

L' Ajuntament que sembla no hauria de pro- tegir microbis ja qu' enmatzinan als seus repre- sentats, ho fa al revés; vetaquí que cridá a n' aquest pobre xicot, y li posá un dogal fort: ell s' en aconhortá pro l' altre no callava, y pochs dies després cridá al nostre amich el Sr. Arcalde en persona, (no el que tenim ara, ey) y li diu: —Senyor fulano, es menester que plegui del tot.

—¿Pro Sr Arcalde, si jo estich disposat a pa- gar lo que l' ajuntament vulga?

—Be, sí, ja ho crech, pro no pot ser.

—¿Y donchs que tinch de fer? ¿m' haig d' ar- ruynar?

—Ja veurá (li digué l' arcalde) si vol seguir cossi callar al .. ¿m' entent? Y va tocar el dos.

El xicot es va quedar tot parat; ¿fer callar un clavagueró? ¿y com se fa axó? Allí hi havia un altre senyor que se 'l mirava molt estranyat: ay, ay, ¿no sab com se fa callar? untantlo, home de Deu, untantlo.

El nostre amich que es molt de be, se re- dressá indignat —Primer la miseria .. y tal dit tal fet; com ell ronsejava, les metexes brigades municipals li aterraren un dia a les seves bar- bes tot lo seu

Ja ho veyeu, barretinayres, trieu y remeneu.

**

Els pobres tarrassenchs també tenen un seguit d' ajuntaments que no se 'ls merexen.

Es una Ciutat mes gran que Vich y molt mes rica puix hi ha una collada de fabricants que tots pagan, com es de suposar; per lo tant a les cases municipals deuen entrarhi a la forsa molts quartets.

Com es de creurer, si n' hi entran y no ni han, es senyal que 'n surten; are lo que costa d' en- devinar es: quan surten ahon van.

Vich, com hem dit, es mes xich, mes pobre, y no obstant te tots los carrers molt ben empedrats y s' hi han fet a mes una colla d' altres millores.

Tarrassa te 'ls carrers sens empedrar, ab un pan de pols ó ab tres pams de fang; per poch que plogui no vos podeu imaginar los qui no hi heu estat quin diable de fangueres arreu; fora de subvencionar alguna qu' altre escola y poca

cosa mes no se saben altres gastos del magnífich ajuntament.

—¿Be, y donchs, que 'n fan dels pistrinchs?...

—Ey, ey, cuydado ab l' enrahonar; potser no 's cobra tot lo que 's deuria, y potser el fang va car allí dalt y 'l tirarne per tots els carrers costa mes del que 'ns pensem.

PERJURA

Sé que 't quexes molt Maria y sufrexes nit y dia sens descansar ni dormir; ja saps que tu 'n tens la culpa y que no trova disculpa t' incorrecte procedir

Un jove rich d' aquest poble, de sentiments y cor noble t' oferi son ver amor, creyent tambe l' estimaves, y tu en cambi t' hi entregaves per lo vil metall del or.

Creyant tes falses paraules, va ser joch de poques taules, y 't dongué son nom honrat perque tu, com bona esposa, sent per ell sempre amorosa fessis sa felicitat.

Al poch temps de ser casada ja 't va ser carga pesada lo vil art del fingiment, y ton marit va comprendre que solsament t' hi vas vendre al unirthi en casament.

Devant Deu vas ser perjura, y 'l cástich encara dura, de mentir donant ton Si; puig ja de sobres sabies que allí tot ho prometies sense ganes de compli.

Los diners que somiaves y qu' avara ambicionaves t' han fet a tu mal profit, ja que sols t' han donat pena feat molt dura la cadena que t' lliga ab lo teu marit

Tothom diu que no ets de planye, y que la dona qu' enganya casantse per l' interes, ha de ser considerada com una desgraciada que 's ven donanli dines

Perxo sufrexes, Maria, y plores de nit y dia sens descansar ni dormir, pro tu sola 'n tens la culpa, y que no trova disculpa t' incorrecte procedir.

J. MISTOS DE MOLLET.

Conferencia nocturna.

Jo no sé qué ho fa, pero 'l café 'm desvetlla.

L' altra nit, alló que 's diu ni aclucar l' ull. Jo que sí, cansat de girarme, 'm vestexo, 'm embosso ab la capa y... a passeig.

De la primera embransida vaig trobar-me a la porta de la Pau y tot xano xano, pel passeig de Colon, arribo fins a la entrada del Parch.

Tot era fosch, no 's trobava ningú per aquells barris, quan tot d' una, veig que 'l rexiat de ferro s' obra de bat a bat, sense soroll ni grinyols y surt... lo general Prim en .. estátua, montat en son cavall de bronzo.

Com jo no tenia noticia d' aquestes escapato- ries, ab molta curiositat vaig seguirlo y tras, tras, arribá a la plassa qu' antes ne deyan de Sant Sebastiá y ara d' Antoni Lopez

—¡Ay, ay! D. Joan ¿vosté per aquí?

—No baxi, per amor de Deu, no baxi, D. An- toni, que la baxada es dolenta... vosté ja es d' alguna edad ..

—¿Qui l' habia de fer per aquí?

—Home, ab franquesa, lo meu geni no es d' estarse tan quiet... y sempre que puch...

—Dona una escapada. Ben fet, home, ben fet. Y sobre tot, tenint tan mal vehinat Jo algunes vegades penso: ¡Pobre D. Joan! ¡Quin cap deuen posarli aquells lleonassos! Si fins jo 's sento, segons d' ahon bufa 'l vent.

—Donchs miri: jo 'l vehinat no li envejo.

—¿Qué potser ho diu pels Jutjats?

—Es clar: no veu que tribunals civils, tribu- nals criminals .. Si aquí deu reunirshi lo bo y millor de Barcelona.

—Donchs vegi, cregui que hi pujan moltes persones de be.

—¡No 'n faltava d' altra! Es clar que si, n' hi han de tots.

—Y de la guerra ¿qué m' en diu, vosté qu' es del art.

—Vosté es qui deu tenir tot sovint noticies de bona tinta.

—¿Qué se jo? Com que al interior los barcos no poden arribarhi... Sempre dich que vosté es qui hi fa falta allí.

—¿Qué vol que li diga? Jo no puch fer gran cosa, axí com estich; pero si arribés lo cas, tal vegada tindria mes feyna aquí que no pas a la altra banda.

—¿Qué daria un colp...?

—Sí, de bastó a l' esquena de molta gent que no tenen solta.

Miri: jo tinch les meues idees, que no imposito a ningú; pero lo que no puch veurer es que la gent fassi 'l ximple, y n' hi ha molta que desde 'l principi, per darse importancia y fama de patriotes, están fent mes mal qu' una pedregada.

—¿Qué ho diu per los *periodistas más leídos*?

—No m' en parli. Jo li asseguro que si hagués tingut de comunicar los meus plans a axó que 'n diuen *reporters*, ni hauria pujat la montanya de Castillejos, ni entrat a Tetuan.

—¿Donchs que voldria generals muts?

—M' agradava guardar tota la veu, que no s' en necessita poca, per arengar les tropes devant del enemich

—Y ara ¿qué faria vosté? ¿qué 's vendria la isla?

—May he tingut fe en lo talent colonizador dels castellans. Lo seu carácter, a tot tirar podrá portar a les colonies missioners, héroes y mártirs; pero, fora d' axó, res mes... que 's puga aprofitar.

—Pero *vamos* ¿qué més volian aquella gent? No s' els han donat tota classe de llibertats? ¿No s' els ha assimilats complertament, promulganthi les matexes lleys que tenim nosaltres? Encara no 'n tenen prou?

—Axó de volguer curarho tot ab la assimilació, digué 'l General, me recorda un cas que comptava una planxadora. Certa dama solia encarregar a un escolá major d' una parroquia de Barcelona que digués parts de Rosari per les ànimes de la seva obligació. L' home les resaba y la senyora li donava en paga sombreros de copa vells del seu marit «Diners, vull jo, deya l' escolá, que podré comprarne lo que 'm convinga, ¿qué vol que 'n fassi dels barrets?—¿Y ara? ¿de quin pa fas rossegons replicava la senyora? ¡Mira que 'ls ha portat lo meu marit, qu' era tot un senyor!—Qué se m' en dona que 'ls portés lo seu home, si a mí no 'm convenen?

En aquell moment, sortí de la Fustería una resplandor y després un sereno. D. Joan que no volia que 'l sorprenguessen fora del puesto, picá espueles y girá cap al Parch.

A. ROB.

PARODIA

Contan de un xato, que un dia de rabia quasi plorava perque sempre que 's mocava veyá 'l poch nas que tenia.

¿Hi haurá un altre home, afegia, que sia xato com jo? mes prest la contestació va trobá al cap de dos passos puig caygué un home de nassos, no usant mes ja 'l mocadó.

MANEL BENET

Un casament fi de sigle.

—¿Qué 'n sab de la seva germana de París?
—Ahir mateix várem rébrer carta. Per cert que m' esplica com era lo vestit de ball que 's va fer pel casament de la Diana. Li asseguro que devia estar moníssima. Figuris qu' era de

sati color d' bouton d' or cubert de punt blanc é inglaterrares...

—¿Y qui era aquesta Diana? ¿La filla d' algún ricatxo dels Estats Units?

—Ca, dona, ... la Diana, ... la gosseta predilecta de Madame Ephrussi filla del baró Alfons de Rothschild.

—¿Y per una gossa? ...

—¿Qué diu? Va ésser una funció altament distinguida y notable per la seva originalitat. Cregui que no dexará de tindre imitadors. Axó sí, la cosa va ferse ab tota la esplendides que s' acostuma á aquella casa. La gran sala de festes estava decorada ab gust y elegancia, ab flors y plantes escullides; los convidats duyen trajos de ball... es á dir, tot estigué ab molta propietat.

—¿Y la núvia?

—Portava vestit de satí blanc guarnit ab puntes, vel blanc y corona de flors de taronger al cap; lo nuvi, qu' es un gosset blanc molt bufó, portava una especie de casaqueta apropiada y una floreta al trauc de la solapa. Era una monada. No cal dir que 'ls acompanyava un escullit concurs de gossos de totes mides y castes. Axó sí, gossos elegants, aristocratichs.

—¿Y la cerimonia?

—¡Oh! alló va ésser el *non plus ultra*. Tots los gossos, caminant drets sobre les potetes del dretas, anaren passant respectuosament pel devant d' un gros bull-dog, que representava l' arcaldet ab sombrero de copa y faja tricolor al voltant del cos. Feu tres forts lladruchs y la cerimonia estigué acabada. Ara diguin: ¿Qué n' hi sembla?

—Magnífich, incomparable, piramidal!

—Vegi: alguns ho han pres com una irreverencia.

—Fugi, dona. Es lo mateix que passa cada dia á Fransa, pero mirat al revés.

¿No s' casan cada dia la gent á Fransa sense que cap sacerdot de Deu benehesca la unió dels nuvis en nom de la divinitat? Donchs si 'ls homes se casan devant del arcaldet ¿perqué 'ls gossos no poden casarse devant d' un bull-dog?

¿No s' casan avuy y s' descasan demá per casarse ab una altra ó ab un altre? Donchs á aquesta altura ja hi arriba y poden admetrehi á la Diana y al seu afortunat nuvi.

Desenganyis: quan se treu á Deu de les escoles y de la societat y de la familia, s' entra en un terreno neutral en que 'l home pot legalment rebaxarse fins á la bestia. Donchs ¿perqué us escandaliseu, hipocrites, si alguna volta la bestia vol pujar fins á la altura d' aquest home sense Deu?

Al menos sembla que la familia Ephrussi no perteneix á la secta farisayca de la seva nació:

MOLL.

Cantars bilingües.

Los de más se van á menos
y los de menos á mas,
pero la meva butxaca
ni creix ni creix erá may.

Algún dia yo por tí
lagrimitas derramé,
es que 't vaig demaná un duro
y tu lo sort me vas fer.

H. MARICEL.

DON RÉ

Quina colla n' hi ha.

Certament donan motius de sobres per ser ridiculizats, entre altres, tots aquells que, no per possehir abundants riqueses sino per la pura vanitat, van vestits com uns diputats á corts.—Repàrin aquell senyoret qu' ara está atravesant la cantonada d' aquell carrer. Du botines enxarolades, uns pantalons que semblan dos sachos arrossers, sostinguts per un bermell y ample cinturón que per res sembla tant a proposit com per cinglar á un matxo.

Porta una casaca, que li arriba fins als genolls, coll y punys de camisa planxats y un tarrot, que li puja tres pams sobre 'l cap y que 'l té tirat algun tant cap al darrera pera que axis se li pugui véurer 'l tupé que 'l porta dret com una cresta de gall. Porta les ungles mes llargues

que les d' un esparver. Una de ses mans la té continuament ocupada en refitarse 'l mostatxo ensemps qu' ab lo bastó, que porta al altre ma, va portant lo compás del pas cómic que va seguint ¿Qui creuen qu' es aquest fulano? ¿Pensan tal volta que es un millonari? ¿algún marqués, un magnat? Res d' axó. Es un vanitós, un pinxet, un gomós. Es D Ré, qui, tenint, com en efecte té, la butxaca vuyda y la panxa prima, no 's dona á menos de presentarse ab tal exterior. Seguimlo un' estona. Ara entra á un café. Entremhi també nosaltres y fixemnos en totes y cada una de ses accions. Arriba allí, 's treu lo tarot y saluda ab una multitud de cops de cap, en senyal de reverencia, als companys que allí troba, quins, carregats de les matexes cabories, li tornan lo saludo d' una manera semblant. Oferéxeni una cadira al costat d' una taula qu' enroïllavan y nostre bon home, després d' haver fet algun compliment, per fi 's senta.

Treu de sa ampla casaca un puro de ral, l' únich que tenia, y convida á tots y quiscun dels circumstants. Mes, no haventli acceptat, D Ré 's posa 'l puro á la boca, l' encén y, després d' haver donat tres ó quatre pipades, l' apaga y de nou lo torna á intrometre dins la fonda butxaca de la seva xupa, pensant interiorment, qu' axis ne tindria encara per quan se li presentés una nova ocasió de fer lo caca.—Pro, senyors, ¿no senten sucarrim? algú de vostés prou que deu cremarse. De la levita de D. Ré sembla que hi surt fum.—Ca, home, ca. Es que solzament deu semblarli.—Pro, reparin senyors; no surt de la levita de D Ré tot aquest fum que 's veu?—Sí, sí; sens dupte que se li crema.

En efecte, la xupa de D Ré s' estava cremant á causa d' aquell puro, que, sens estar de tot apagat, s' havia ficat á la butxaca. Y D. Ré, després d' haver dissimulat alló de que n' estava molt cert, puix que fins alguna vegada 'l foch li arribava á tocar la pell, per fi, no podent resistir més, avergonyit, 's treu la casaca. Y ¿cóm quedá? En cos de camisa y ab una camisa que tenia mes forats qu' una trema de pescar y era més negra que 'ls draps qu' usan les criades per fregar paelles.

¡Mirin els pinxos qui son avuy dia!

ANTONET DE CAL MARRETE.

CARTA DE FORA

Sr. Director de LA BARRETINA.—Barcelona.

Tarrassa, 8 de Janer de 1897.

Mol senyor meu: Fa algunes setmanes que ab les lletres S. Abó fou publicat en lo seu discret y molt llegit periodich un sentimental y ben redactat escrit *Un recort de Collegi*. L' Autor feya una acabada descripció de un personatge, califiquemlo axi, y aludia á la persona que subscriu la present. Jo voldria que la persona, jove molt axerit, á jutjar per lo esmentat escrit, me digués ahont puch enviarli un llibret que en castellá y catalá acabo de publicar. En dit llibret hi trovaria pebrots y bitxos y hasta manxiules que, no dubto, li agradarian; y no ho dich per alabarme. Dits pebrots y bitxos y manxiules no estan en oposició, axi ho penso, ab la formula y precepte mes concis y mes fonamental: apartat del mal y vora lo be.

Quedant agrahit á vosté, digne senyor Director de LA BARRETINA, sia que publiqui sia que no la publiqui, soch de vosté y de S. Abó affm. y atent servidor.

J. V. PDR.

Una noyeta estava plorant amargament, y haventli preguntat, confessá haber rebut una bofetada de una de les seues companyeres de joch.

—Deuries haberli tornat, digué inadvertidament lo preguntador.

—Oh! ja li vaig tornar primer, contestá la criatura.

Un caballer no volgué casarse ab una senyora perque tenia la dentadura postissa. Pero quan

se casá ab altra, no 'l dexava dormir, rabiant sempre de mal de caxals, fins que un dia marejat exclamá:

—Jo m' hagués casat ab la primera.

TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Part del cos es ma segona,
ma primera es animal,
y un carrer de Barcelona
trovarás en mon total.

J. XIMÓ.

LOGOGRIFO

1 2 3 4 5 Nom d' home.
3 4 5 2 Animal.
1 4 3 Licor.
3 2 Par del cos.
2 Vocal.

JAUME CARRERAS.

ROMBO

1.ª ratlla, Consonant.—2.ª, En los cafés n' hi ha.—3.ª, Composicions en vers.—4.ª, Cosa dolça.—5.ª, Consonant.
HÉROE DE SANT QUINTÍ.

Solucions als Trenca-closques del número passat.

Xarada: Ca-ta-ri-na.

Geroglífich: La mar com mes té mes brama.

Logogrifo: Balmes.

Targeta: Montclar de Berga.

M
G A T
Rombo: M A R I A
T I A
A

Joseph Catalá tres liris: Lo vers no va prou be; la prosa s' hauria d' arreglar molt. Si la envia mes curta y corregida. mirarém de publicarla.—Pau Garrofa: En llista.—Manel Benet: Ho publicarém.—Quillet: Ho arreglarém.—J. Mistos de Mollet: retallat, anirá.—L' escribent del Registre de Conill: S' aprofitará quelcóm.—S. Olé: Com á versos no van bé.—Un altre P. D.: Corretjit, anirá.—Pau Garrofa.—P. Ximó.—J. C. de Vich Ferroni: Se publicará quelcom.—Xiripas: Per aquest cop no 'l podém complaure: es precis servir el genit de la llengua ó sino pleguem fixisshi be home de Deu.

AVIS

Are, que tant se parla de patriotisme, avisém á tothom de Catalunya que, haventhi companyies eléctriques de casa nostra, es una gran inconseguencia y es antipatriólich de debó, donar feyna fent fer instalacions als forasters. Qui açó fassa, quan vagi á parlar de patriotisme que calli y 's fiqui la llengua allí hon déu.

Idem: recomaném de pas á la consideració de tots els barcelonins la actitud altament patriótica de la premsa de la ciutat en la qüestió dels tranvies eléctrics: Ningú ha tingut esma pera dir aquesta boca es meva; encare debian sentirhi el gust dels techs pagats pels inglesos; entre tant lo diner guanya y 'l pobre pert.

¡Visca 'l lliberal y demócrata segle XIX!

¡Viscan els ventrells agrahits!

Estampa LA CATALANA. Dormitori de Sant Francesch. 5.